

Sygn. akt XIV C 506/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jan Sterczała

Protokolant prot. Magdalena Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2021 roku w Pile

sprawy z powództwa **A. Ś.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 101,54 zł renty z tytułu zwiększonych potrzeb, płatną do dnia dziesiątego każdego miesiąca, począwszy od czerwca 2021 r. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia;
2. dalej idące roszczenia powódki z tytułu renty i odszkodowania oddala;
3. znosi między stronami poniesione koszty zastępstwa procesowego;
4. odstępuje od obciążania powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi;
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 7 395,27 zł tytułem połowy nieuiszczonych kosztów sądowych.

Jan Sterczała

Sygnatura akt XIV C 506/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 kwietnia 2016r. (data wpływu do tutejszego Sądu) powódka A. Ś. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. kwoty 124. 800 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 10 stycznia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Pismem z dnia 23 września 2020r.:

- z uwagi na wypłatę przez pozwaną kwoty 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia, powódka cofnęła powództwo co do tej kwoty i ograniczyła żądanie do kwoty 89 900 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 124 8000 zł za okres od dnia 10 stycznia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 28 września 2016r. oraz od kwoty 89 900 zł od dnia 29 września 2016r. do dnia zapłaty;

- powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 242, 88 zł miesięcznie tytułem renty za zwiększone potrzeby za doznaną krzywdę, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, poczynając od października 2020r.;

- powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 1.978, 73 zł tytułem odszkodowania- kosztów leczenia za doznaną krzywdę, wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od dnia wyrokowania do dnia zapłaty.

Pismem z dnia 10 listopada 2020r. pozwany w odpowiedzi na modyfikację powództwa wniósł o:

- oddalenie powództwa w całości w zakresie dochodzonego odszkodowania za zwrot kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie;

- oddalenie powództwa ponad kwotę 101, 54 zł w zakresie renty za zwiększone potrzeby wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od października 2020r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 7 listopada 2014r. około godziny 8.00 na drodze krajowej nr K- 10 w miejscowości P. (woj. (...)) miało miejsce zdarzenie drogowe. Kierujący busem marki O. (...) T. S. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na łuku drogi nie dostosował prędkości do warunków ruchu, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, który obrócił się, a następnie przodem uderzył w prawe pobocze oraz zaczął koziółkować, zatrzymując się na kołach, w wyniku czego pasażerka pojazdu A. S. doznała obrażeń w postaci złamania kręgu odcinka lędźwiowego kręgosłupa tzw. wybuchowe złamanie kręgosłupa.

W czasie wypadku powódka nie miała zapiętych pasów. Schylała się akurat do siatki z jedzeniem, w związku z czym rozpięła pasy.

Z miejsca zdarzenia powódka została przewieziona do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W.. Po przeprowadzeniu wstępnych badań powódkę przewieziono transportem lotniczym do Szpitala (...) w S..

Po przeprowadzonych badaniach dnia 13 listopada 2014r. powódka została poddana zabiegowi operacyjnemu stabilizacji kręgosłupa.

Dnia 21 listopada 2014r. powódka została poddana kolejnemu zabiegowi operacyjnemu – odbarczenia kanału kręgowego oraz wszczepienia tytanowej protezy trzonu.

Po operacji powódka zgłaszała, że ma bardzo opuchnięty brzuch. Po konsultacji okazało się, że w czasie operacji przecięte zostały mięśnie brzucha.

Dnia 22 listopada 2014r. powódka została wypisana ze szpitala z zaleceniem stopniowego pionizowania za pomocą poruszania się przy użyciu ortopedycznych kul łokciowych, stosowania leczenia farmakologicznego oraz kontynuowania ambulatoryjnego leczenia powypadkowego.

Powódka w okresie 15.02.2015 r. -14.03.2015 r. przebywała w Polskim (...) w K. gdzie została poddana leczeniu rehabilitacyjnemu. Kolejny cykl leczenia powódka odbyła w tej samej placówce w okresie 31.05.2015 r. -20.06.2015r.

W 2016r. powódka miała kolejną operację po której ból się nasilił. W 2017r. wykonano blokadę kręgosłupa, a w dniu 8 sierpnia 2018r. u powódki przeprowadzono zabieg przezskórnej termolezji stawów po stronie lewej.

W dniu 16 maja 2019r. powódka została poddana operacji metodą pulsacyjnej stymulacji rdzenia kręgowego. Pomimo przeprowadzenia operacji u powódki nadal utrzymywały się bóle neuropatyczne w obrębie lewej kończyny dolnej.

Powódka w 2014r. została przywieziona do domu swojej matki karetką, sanitariusze pomagali wnieść ją do domu.

Przez około miesiąc po wypadku powódka nie mogła samodzielnie się poruszać, leżała w tym czasie cały czas w łóżku. W tym czasie lekarz przyjeżdżał do powódki na wizyty domowe, ściągał jej szwy i przypisywał tabletki przeciwbólne, które pomagały jedynie częściowo złagodzić ból.

Po około miesiącu od wypadku powódka przy pomocy rodziny próbowała siadać i chodzić. Próby pionizacji towarzyszyły silne zawroty głowy. Powódka w tym okresie nie mogła sama wykonywać żadnych czynności dnia codziennego. Matka powódki, myła ją, pomagała się jej ubierać, obcinała jej paznokcie i karmiła powódkę. Przez około pół roku powódka chodziła jedynie przy pomocy balkonika.

Przed wypadkiem powódka była osobą pełnią życia i bardzo pracowitą. Powódka pracowała w Holandii jako pokojówka i samotnie wychowywała dwoje dzieci. W dniu wypadku powódka wracała z 18 urodzin swojej córki do pracy w Holandii.

Od czasu wypadku powódka ma silne dolegliwości bólowe, przyjmuje leki przeciwbólne i nasenne. Powódka skarży się na bóle brzucha, głowy i pleców. Powódka sama się myje, ubiera i je, nie może jednak sprzątać, dźwigać, ani wykonywać innych prac domowych. Z powodu osłabienia mięśni brzucha powódka nosi pas przepuklinowy.

W 2016r. powódka upadła w kuchni z powodu ataku padaczki. Obecnie powódka stosuje leki przeciwpadaczkowe. W czasie upadku w przebiegu drgawek padaczkowych powódka doznała złamania kości podstawy czaszki i krwawienia śródczaszkowego. Po tym upadku powódka straciła węch, smak oraz częściowo słuch w uchu lewym. Powódka słyszy szumy w lewym uchu.

Po wypadku powódka wyizolowała się od ludzi, rozmawiała jedynie z rodziną i nielicznymi bliskimi osobami. Od czasu wypadku powódka nie pracuje, jest depresyjna i przygnębiona. Pomimo silnego przygnębienia powódka nigdy nie pomyślała o podjęciu leczenia psychologicznego czy psychiatrycznego.

Powódka jest osobą samotną, mieszka razem z matką, która sama ze względu na podeszły wiek wymaga pomocy i opieki. Doraznie pomaga powódce również jej dorosła córka.

Powódka nadal odczuwa silne bóle kręgosłupa, na stałe przyjmuje leki przeciwbólne, ma ograniczoną zdolność poruszania się.

Zdaniem zespołu biegłych lekarzy obecny łączny uszczerbek na zdrowiu z tytułu przebytego wypadku w listopadzie 2014r. wynosi w chwili obecnej 20%. Ustalony uszczerbek na zdrowiu ma charakter trwały. Zdaniem biegłych w przyszłości nie należy oczekiwać istotnej poprawy zdrowia powódki. Celem poprawienia komfortu życia wskazane jest podjęcie przez powódkę terapii w Poradni (...) bądź zastosowanie specjalistycznego leczenia neurochirurgicznego. Powódka wymaga też okresowej, systematycznej rehabilitacji celem zmniejszenia dolegliwości bólowych i wzmocnienia mięśni brzucha i kończyn dolnych. Czas trwania i intensywność rehabilitacji zależy od uzyskiwanych efektów, a ich bieżąca ocena leży w gestii lekarza leczącego. Przy czym stosowanie rehabilitacji ma jedynie zapobiec pogorszeniu się stanu zdrowia i nasileniu się dolegliwości bólowych, a nie spowodować istotne polepszenie stanu zdrowia powódki.

Stan zdrowia powódki stanowi przeciwwskazanie do wykonywania prac wymagających dźwigania, długiego stania, chodzenia czy przebywania w pozycji siedzącej.

Powódka jest na stałe niezdolna do wykonywania dotychczasowej pracy pokojówki, albowiem nie posiada pełnej sprawności ruchowej, a rokowania na przyszłość nie pozwalają uznać, że kiedykolwiek sprawność taką odzyska.

Powódka jest również częściowo ograniczona co do możliwości wykonywania wyuczonego zawodu ekonomisty. Powódka może pracować na stanowisku biurowym, ale w wymiarze pół etatu. Za długie przebywanie w pozycji

siedzącej może bowiem powodować nasilenie bólów kręgosłupa u powódki. Zdaniem biegłego optymalnym rozwiązaniem dla powódki byłoby wykonywanie pracy zdalnej przy komputerze w miejscu zamieszkania.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałczu, II Wydział Karny z dnia 27 stycznia 2015r. T. S. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 1 k.k.

/ bezsporne: wyrok Sądu Rejonowego w Wałczu II wydział Karny z dnia 27 stycznia 2015r., sygnatura akt : II K 655/14 (k.17)/

W chwili zdarzenia bus marki O. (...) ubezpieczony był w (...) S.A.

Decyzja z dnia 16 grudnia 2014r. pozwana przyznała na rzecz powódki:

- kwotę 33.000 zł tytułem zadośćuczynienia
- kwotę 1.706, 33 tytułem kosztów adaptacji lokalu;
- kwotę 1.3000, 05 zł tytułem kosztów przejazdów do placówek medycznych;
- kwotę 4.000 zł tytułem kosztów opieki;
- kwotę 825, 72 zł tytułem kosztów leczenia.

/ dowód : decyzja (...) z dnia 6.12.2014 (k. 66-67)/

Pozwana decyzją z dnia 18 lutego 2015r. przyjęła, że powódka przyczyniała się do powstania szkody w 30% i wypłaciła, na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 33.000 zł, po potrąceniu 30% , tj. kwotę 23.100 zł.

/ dowód: decyzja (...) z dnia 18.2.2015 (k. 70)/

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2015r. pozwana podwyższyła wysokość zadośćuczynienia do kwoty 36.000 zł.

/ dowód: decyzja (...) z dnia 14.04.2015 r. (k.71-72)

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2015r. pozwana uznała za zasadne podwyższenia roszczenia powódki uznając za zasadne zwrot utraconych zarobków w kwocie 6.798, 28 netto, kwoty 2.430, 49 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 952, 32 zł tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych. Biorąc pod uwagę przyczynienie się powódki w 30% do powstawania szkody, pozwana wypłaciła na rzecz powódki kwotę 15.126,58 zł.

/dowód: decyzja (...) z dnia 12.08.2015 r. (k. 75-76)/

Decyzją z dnia 20 listopada 2015r. pozwana przyznała na rzecz powódki zwrot kosztów rehabilitacji w łącznej kwocie 1.680 zł. Tą samą decyzją pozwana odmówiła wypłaty dalszych roszczeń.

/ dowód: decyzja (...) z dnia 20.11.2015r. (k. 77-78)/

Decyzją z dnia 28 września 2016r. pozwana wypłaciła na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 35.000 zł

Pozwany decyzją z dnia 16 lutego 2017r. przyznał na rzecz powódki rentę na zwiększone potrzeby w kwocie 190 zł miesięcznie, pomniejszoną o 30 % tytułem przyczynienia się powódki do zaistniałej szkody.

Decyzją z dnia 25 czerwca 2018r. pozwany ustalił nową wysokość renty za zwiększone potrzeby w kwocie 145,05 zł miesięcznie, pomniejszoną o 30 % tytułem przyczynienia się. Na podstawie powyższej decyzji od dnia 1 lipca 2018r. powódce od dnia 1 lipca 2018r. wypłacana jest renta za zwiększone potrzeby w kwocie 101, 54 zł.

/ dowody: akta szkody (k. 134-344), przesłuchanie świadka A. Ł. na rozprawie dnia 25 sierpnia 2016r. (k. 349-350), opinia sądowo – lekarska zespołu lekarzy specjalistów z dnia 8.06.2018r. (k. 384-387), opinia lekarza neurochirurga (k. 450-456), opinia sądowa z zakresu medycyny pracy (k. 476-490), przesłuchanie biegłego neurochirurga J. C. (1) na rozprawie dnia 12 listopada 2019r. (k. 556-557) , przesłuchanie biegłej E. S. na rozprawie dnia 12 lutego 2019r. (k.622), przesłuchanie biegłej M. T. na rozprawie dnia 12 lutego 2019r. (k.623), przesłuchanie biegłego W. N. na rozprawie dnia 12 lutego 2019r. (k.623),, przesłuchanie biegłego W. K. na rozprawie dnia 23 stycznia 2020r. (k. 631), przesłuchanie powódki na rozprawie dnia 24 września 2020r. (k.666-669)/, przesłuchanie powódki na rozprawie dnia 6 maja 2021r. (k. 775-776)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów:

Powyżej ustalony stan faktyczny zasadniczo nie budził wątpliwości. W większości był on bowiem bezsporny między stronami. Nie kwestionowano faktu zaistnienia wypadku, zawarcia umowy ubezpieczenia OC i jej treści. Różnica stanowisk dotyczyła przede wszystkim kwestii zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń.

Zgromadzone w aktach sprawy dokumenty nie wzbudziły wątpliwości co do ich prawdziwości i autentyczności, a ich wartość dowodowa nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Sąd także nie stwierdził w toku postępowania jakichkolwiek okoliczności mogących podważać zaufanie do nich.

Sporządzona w dniu 8 czerwca 2018r. opinia sądowo- lekarska wykonana przez zespół lekarzy była spójna, logiczna i zrozumiała. W sposób przekonujący i nie budzący zastrzeżeń zostały w niej wskazane przesłanki, które doprowadziły do końcowych wniosków.

Biegli sądowi biorący udział w wydaniu opinii z dnia 8 czerwca 2018r., zostali przesłuchani uzupełniająco na rozprawach w dniach 12 lutego 2019r. i 23 stycznia 2019r. Biegli podtrzymali swoją dotychczasową opinię. Biegli zeznawali w sposób logiczny i spójny z resztą materiału dowodowego.

Opinia biegłego z zakresu neurochirurgii zasługiwała na przymiot wiarygodności. Opinia została sporządzona w sposób fachowy i rzeczowy. Biegły w opinii udzielił jasnych odpowiedzi na pytania (zagadnienia) zawarte w tezach dowodowych, a postawione wnioski należycie uzasadnił.

Ponadto biegły z zakresu neurochirurgii J. C. (1) został uzupełniająco przesłuchany na rozprawie dnia 12 listopada 2019r. Wyjaśnienia biegłego były spójne, wiarygodne i logiczne.

Opinia sądowa z zakresu medycyny pracy była spójna, logiczna i zrozumiała. W sposób przekonujący i nie budzący zastrzeżeń zostały w nich wskazane przesłanki, które doprowadziły do końcowych wniosków i pozwoliły na ocenę stanu zdrowia powódki i możliwości podjęcia przez powódkę aktywności zawodowej.

Świadek A. Ł. przesłuchana na rozprawie dnia 25 sierpnia 2016r. zeznawała w sposób logiczny, wiarygodny i spójny z resztą materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy. Świadek jest matką powódki, pomimo relacji rodzinnych świadek zeznawała w sposób bezstronny. Świadek w sposób szczegółowy opisała jak wyglądało leczenie powódki od czasu wypadku do chwili obecnej.

Powódka przesłuchana na rozprawie dnia 24 września 2020r. zeznawała w sposób wiarygodny, logiczny i rzetelny. Powódka opisała swoje dolegliwości bólowe po operacji, a także swój obecny stan zdrowia. Powódka przed operacją była osobą energiczną i towarzyską. Obecnie powódka unika kontaktu z ludźmi. Powódka przeszła kilka zabiegów operacyjnych, żaden nie spowodował całkowitego usprawnienia i ustąpienia dolegliwości bólowych. Powódka nadal odczuwa silne bóle kręgosłupa, na stałe przyjmuje leki przeciwbólowe, ma ograniczoną zdolność poruszania się.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powódka rozszerzyła swoje roszczenie poprzez wniesienie żądania o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 242, 88 zł miesięcznie tytułem renty za zwiększone potrzeby za doznaną krzywdę,

płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, poczynając od października 2020r.

Pismem z dnia 10 listopada 2020r. pozwany w odpowiedzi na modyfikację powództwa wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 101, 54 zł w zakresie renty za zwiększone potrzeby wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od października 2020r.

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie, w zakresie uznanym przez stronę pozwaną, tj. co do kwoty 101, 54 zł miesięcznie.

Podstawę powyższego roszczenia stanowi art. 444 § 2 k.c. zgodnie z którym jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Zaspokajanie potrzeb, których zwiększenie jest rezultatem uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, jest z całą pewnością interesem podlegającym ochronie na zasadach ogólnych.

Obowiązek kompensaty kosztów obejmuje wszelkie koszty wywołane uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, a więc wszystkie niezbędne i celowe wydatki, bez względu na to, czy podjęte działania przyniosły poprawę zdrowia. W szczególności będą to koszty leczenia, a więc wydatki związane z postawieniem diagnozy, terapią i rehabilitacją poszkodowanego. Nadto, jeżeli w wyniku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia poszkodowanemu potrzebna jest opieka (stała, tymczasowa) odszkodowanie obejmuje także koszty tej opieki.

Gdy chodzi o zwiększone potrzeby poszkodowanego, znaczenie art. 444 § 2 k.c. sprowadza się więc do tego, że pozwala on kompensować taką szkodę za pośrednictwem szczególnego środka, jakim jest renta (por. M. Kaliński, Szkada na mieniu, 2011, s. 458; por. M. Dreła, Renta deliktowa, s. 37). Warunkiem takiego sposobu ich kompensacji jest przy tym to, by spodziewane wydatki stanowiące przyszłą szkodę miały charakter powtarzalny.

Pozwany decyzją z dnia 16 lutego 2017r. przyznał na rzecz powódki rentę na zwiększone potrzeby w kwocie 190 zł miesięcznie, pomniejszoną o 30 % tytułem przyczynienia się powódki do zaistniałej szkody.

Decyzją z dnia 25 czerwca 2018r. ustalił nową wysokość renty za zwiększone potrzeby w kwocie 145,05 zł miesięcznie, pomniejszoną o 30 % tytułem przyczynienia się. Na podstawie powyższej decyzji od dnia 1 lipca 2018r. powódce od dnia 1 lipca 2018r. wypłacana jest renta za zwiększone potrzeby w kwocie 101, 54 zł.

Obecnie zgodnie ze swoją deklaracją, jak i przedłożonymi fakturami powódka bierze codziennie leki przeciwbólowe, w przypadku zwiększenia dolegliwości bólowych stosuje również plastry i maści przeciwbólowe. Powódka bierze również tabletki nasenne, oraz leki osłonowe.

Zgodnie z opinią lekarza orzecznika wykonaną na zlecenie pozwanego, za pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem pozostaje zażywanie przez powódkę leków takich jak. N., T., S., V., O., O., E., I., P., D., L., M., S., N., D., (...), O., (...) ora K.. Całkowity koszt ich zakupu od dnia przyznania renty tj. od 1.04.2017r. do 30.04.2018r. wyniósł 1. 885, 71 zł, co miesięcznie stanowi kwotę 145,05 zł miesięcznie, a przy uwzględnieniu przyczynienia w 30 % daje kwotę 101, 54 zł miesięcznie.

W fakturach przedłożonych przez powódkę znajdują się takie pozycje jak min. maska złuszczająca do stóp, F. stosowana w stanach zapalnych i zakażeniach dróg moczowych, witamina C, czy suplementy diety wspomagające pracę wątroby. Produkty te nie mają związku z dolegliwościami odczuwanymi przez powódkę na skutek wypadku z dnia 7 listopada 2014r.

Powódka nie wykazała w żaden sposób że ponoszone przez nią koszty leczenia wynoszą w rozliczeniu miesięcznym więcej niż 101, 54 zł.

Powódka w żaden sposób nie wykazała również, że koszty te wynoszą dokładnie 242, 88 zł w stosunku miesięcznym. Na tą okoliczność, powódka mimo tego, że reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożyła żadnego dowodu, ani sposobu wyliczenia powyższej kwoty.

Ponadto powódka nie wykazała, że koszty jej leczenia wynoszą więcej niż w lipcu 2018r. Do wypadku z udziałem powódki doszło w dniu 7 listopada 2014r. i zgodnie z przedłożoną do akt sprawy dokumentacją medyczną jak i opiniami biegłych stan zdrowia powódki ulegał z czasem stopniowej poprawie, a nie pogorszeniu co wnioskowało by zasądzenie wyższej renty, niż dotychczasowo wypłacana.

W związku z powyższym Sąd w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 101, 54 zł renty z tytułu zwiększonych potrzeb, płatną do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od czerwca 2021r. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia, czyli dokładnie taką kwotę, jaka została przez pozwanego uznana i jest regularnie wypłacana.

Powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 1.978, 73 zł tytułem odszkodowania- kosztów leczenia za doznaną krzywdę, wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od dnia wyrokowania do dnia zapłaty.

W odpowiedzi pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości w zakresie dochodzonego odszkodowania za zwrot kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Przepis art. 444 § 1 k.c. reguluje reperkusje odszkodowawcze związane z naruszeniem określonych dóbr osobistych, a mianowicie uszkodzeniem ciała lub wywołaniem rozstroju zdrowia. Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje więc wszelkie wypadki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe.

Decyzją z dnia 16 grudnia 2014r. pozwana przyznała na rzecz powódki:

- kwotę 1.706, 33 tytułem kosztów adaptacji lokalu;
- kwotę 1.3000, 05 zł tytułem kosztów przejazdów do placówek medycznych;
- kwotę 4.000 zł tytułem kosztów opieki;
- kwotę 825, 72 zł tytułem kosztów leczenia.

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2015r. pozwana uznała za zasadne podwyższenia roszczenia powódki uznając za zasadne zwrot kwoty 2.430, 49 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 952, 32 zł tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych. Biorąc pod uwagę przyczynienie się powódki w 30% do powstawania szkody, pozwana wypłaciła na rzecz powódki kwotę 15.126,58 zł.

Decyzją z dnia 20 listopada 2015r. pozwana przyznała na rzecz powódki zwrot kosztów rehabilitacji w łącznej kwocie 1.680 zł.

Powódka nie udowodniła w żaden sposób, że ponosiła koszty leczenia inne niż te na poczet których wypłacanej jej już z tego tytułu powyższe świadczenia.

Powódka nie przedłożyła żadnych dowodów poświadczających, że ponosi w chwili obecnej inne koszty niż zakup leków.

Tłumaczenia powódki w zakresie w jakim powódka wskazywała, na ostatnim terminie rozprawy, że nie posiada faktur za wszystkie leki i zabiegi którym powódka się poddaje, albowiem wstydzi się prosić rodzinę o „czekania za fakturą”, nie są dla Sądu wiarygodne albowiem postępowanie cywilne w niniejszej sprawie toczyło się od 2016r., a powódka od samego początku trwania procesu była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Tym samym powódka z pewnością posiadała dostatecznie dużo czasu na zebranie odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej jej żądania.

W związku z powyższym Sąd w punkcie drugim wyroku dalej idące roszczenia powódki z tytułu renty i odszkodowania oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 100 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z kolei zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powództwo zostało uwzględnione w zakresie 56% tj. do łącznej kwoty 35.000 zł.

Z uwagi na to, że każda ze stron mniej więcej w równej części wygrała jak i przegrała proces, Sąd w punkcie trzecim wyroku zniósł między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Z uwagi na trudną sytuację finansową powódki w punkcie czwartym wyroku Sąd odstąpił od obciążenia powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi (art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Koszty sądowe poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa wyniosły łącznie 14.790, 54 zł. Na powyższą kwotę składa się opłata od pozwu w wysokości 6.485 zł oraz:

- 5.223, 82 zł tytułem wynagrodzenia dla biegłych Zakładu Medycyny Sądowej za sporządzanie opinii;
- 722, 60 zł tytułem wynagrodzenia dla biegłego J. C. (2) za sporządzenie opinii;
- 1.832,18 zł tytułem wynagrodzenia dla biegłego M. M. za sporządzenie opinii;
- 161,90 zł tytułem wynagrodzenia dla biegłego J. C. (2) za sporządzenie opinii uzupełniającej;
- 365, 04 zł – tytułem wynagrodzenia dla biegłych Zakładu Medycyny Sądowej za sporządzenie opinii uzupełniających.

Sąd uznał że pozwany winien ponieść połowę powyższych kosztów. W związku z powyższym w punkcie piątym wyroku nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 7.395, 27 zł tytułem połowy nieuiszczonych kosztów sądowych (art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów prawa, orzeczono jak w sentencji wyroku.

sędzia Jan Sterczała